ICCJ – Funcţionar public. Refuzul de a da curs detașării pentru motive familiale

Legislaţie relevantă:

Legea nr. 188/1999, art. 89 alin. (3) lit. f)

Refuzul unui funcţionar public de a accepta detașarea, în condiţiile în care avea încheiat cu părinţii săi – aflaţi la o vârstă înaintată și cu o stare de sănătate precară – un contract de întreţinere prin care și-a asumat obligaţia de a-i îngriji pe toată durata vieţii, se încadrează în ipoteza reglementată de dispoziţiile art. 89 alin. (3) lit. f) din Legea nr. 188/1999, privind existenţa unor motive familiale temeinice, ordinul prin care s-a dispus detașarea acestui funcţionar public fiind, prin urmare, nelegal.

Decizia nr. 1135 din 2 martie 2012

Prin acţiunea în contencios administrativ înregistrată la această instanţă sub dosar nr.226/57 din 18.03.2011 reclamantul CM a chemat în judecată pârâta Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă București, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunţa să se anuleze Ordinul nr.153/15.03.2011 emis de pârâtă și obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată;

În motivarea acţiunii s-a arătat că a fost detașat prin Ordinul nr.153/ 15.03.2011 la Agenţia Judeţeană pentru Ocuparea Forţei de Muncă Călărași ca director executiv, însă din motive familiale temeinic justificate a înţeles să refuze detașarea prevalându-se de dispoziţiile art.89 din Legea nr.188/ 1999, formulând și procedura prealabilă prevăzută de

Legea nr.554/ 2004, cerere de care pârâta nu a ţinut cont invocând motivul că Agenţia Judeţeană pentru Ocuparea Forţei de Muncă Călărași are postul de director executiv vacant.

Pârâta a depus la dosar întâmpinare invocând excepţia neîndeplinirii procedurii prealabile, iar pe fond netemeinicia acţiunii având în vedere că Ordinul nr.153/15.03.2011 este motivat în fapt și drept și îndeplinește condiţiile de fond și formă cerute pentru validitatea actelor administrative.

Prin Sentinţa nr.118 din 15 aprilie 2011, Curtea de Apel Alba Iulia – Secţia contencios administrativ și fiscal a respins excepţia lipsei procedurii prealabile invocată de pârâta Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă și a admis acţiunea formulată de reclamantul CM împotriva pârâtei Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă – A.N.O.F.M.

A anulat Ordinul de detașare nr.153 din 15.03.2011 emis de pârâtă și a obligat-o pe aceasta la plata către reclamantă a sumei de 800 lei cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunţa această sentinţă prima instanţă a reţinut că excepţia neîndeplinirii procedurii prealabile este nefondată deoarece prin cererea din data de 16.03.2011 reclamantul a solicitat anularea ordinului de detașare invocând motive familiale justificate cu acte medicale și prevederile art.89 alin.3 lit.f) din Legea nr.188/1999 republicată. Totodată reclamantul a formulat și procedura prealabilă prevăzută de Legea nr.554/ 2004 privind contenciosul administrativ.

Pe fondul cauzei, s-a apreciat că din actele medicale depuse la dosar rezultă că tatăl reclamantului în vârstă de 84 ani este grav bolnav astfel că având în vedere și vârsta mamei de 78 ani, reclamantul este cel care se ocupă efectiv de îngrijirea acestora, având încheiat cu părinţii și contract de întreţinere.

Faţă de actele medicale depuse la dosar, s-a constatat că motivul neacceptării de către reclamant a detașării la Agenţia

Judeţeană pentru Ocuparea Forţei de Muncă Călărași se încadrează în prevederile art.89 alin.3 lit.f) din Legea nr.188/1999.

Împotriva acestei sentinţe a declarat recurs Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă.

În motivarea recursului s-a susţinut că reclamantul a solicitat revocarea Ordinului nr.153 din 15.03.2011, prin adresa înregistrată sub nr.5765 din 23.03.2011, iar acţiunea s-a introdus la 18.03.2011, situaţie în care acţiunea era prematură.

S-a precizat că Ordinul nr.153/2011 a fost emis cu respectarea art.87 și 89 din Legea nr.188/1999, că măsura modificării raportului de serviciu a fost adoptată de conducătorul Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă pentru asigurarea coordonării A.J.O.F.M. Călărași.

S-a mai arătat că prin Ordinul nr.232 din 28.04.2011 a încetat detașarea intimatului-reclamant la Agenţia Judeţeană pentru Ocuparea Forţei de Muncă Călărași.

Înalta Curte, examinând motivele de recurs, acţiunea, probele cauzei și legislaţia aplicabilă, a reţinut:

Cu privire la excepţia lipsei de interes în promovarea recursului

Interesul este definit în literatura juridică de specialitate ca fiind folosul practic pe care o parte îl urmărește prin punerea în mișcare a procedurii judiciare.

Condiţia interesului nu este cerută numai la punerea în mișcare a acţiunii, prin introducerea cererii de chemare în judecată, ci ea trebuie îndeplinită în legătură cu toate formele procedurale care alcătuiesc conţinutul acţiunii, respectiv apărări, exercitarea căilor de atac, etc.

Reclamantul a considerat că recursul este lipsit de interes,

deoarece s-a emis de către recurentă Ordinul nr.232 din 28.04.2011 prin care s-a încetat detașarea dispusă prin Ordinul nr.153/2011.

Prin motivele de recurs, însă, recurenta a susţinut legalitatea Ordinului nr.153/2011 pentru perioada cât acesta a avut existenţă proprie, cât a produs efecte juridice.

În consecinţă, se află în analiză *legalitatea* Ordinului nr.153/2011 care a produs consecinţe în perioada de la data emiterii și până la adoptarea Ordinului nr.232 din 28.04.2011 și ca urmare, excepţia este nefondată.

Cu privire la excepţia prematurităţii acţiunii

Reclamantul a solicitat prin *cererea* înregistrată sub nr.1022 din *16.03.2011* să se revoce Ordinul nr.153/2011.

Agenţia Naţională pentru Ocuparea Forţei de Muncă a *răspuns* la această cerere cu adresa nr.5384 din*17.03.2011* (fila 15, dosar fond).

Acţiunea a fost introdusă la Curtea de Apel Alba Iulia la data de 18.03.2011, deci după primirea răspunsului la cererea reclamantei.

Prematuritatea este o excepţie procesuală de fond, peremptorie, care se aplică în situaţia în care nu s-a formulat plângere prealabilă și partea se adresează instanţei înainte de a expira termenul pentru introducerea acesteia.

Așadar, soluţia de admitere a excepţiei prematurităţii se pronunţată atunci când nu a expirat termenul pentru formularea reclamaţiei administrative.

Potrivit art.11 alin.1 lit.a) din Legea nr.554/2004, cererile prin care se solicită anularea unui act administrativ se pot introduce la instanţă în termen de 6 luni de la data răspunsului la plângerea prealabilă.

Dreptul de a introduce acţiunea s-a născut la *17.03.2011* când reclamantul a primit răspuns la cererea sa, astfel că excepţia prematurităţii nu este fondată.

Cu privire la fondul cauzei

Prin Ordinul nr.153/2011 reclamanta a fost detașată de la Agenţia Judeţeană pentru Ocuparea Forţei de Muncă Sibiu la A.J.O.F.M. Călărași.

Potrivit art.87 alin.1 din Legea nr.188/1999 *mobilitatea* în cadrul corpului funcţionarilor publici se realizează prin*modificarea* raportului de serviciu, fie pentru eficientizarea activităţii instituţiilor sau autorităţilor publice, fie în interesul funcţionarului.

Una dintre modalităţile de modificare a raportului de serviciu o constituie detașarea.

Modul, condiţiile și perioadele în care se efectuează detașarea sunt reglementate în cuprinsul art.89 din Legea nr.188/1999.

Legiuitorul a prevăzut în cadrul art.89 alin.3 din Legea nr.188/1999 și dreptul funcţionarului public de a refuza detașarea, dacă se afla în una din situaţiile enumerate în textul legal.

Reclamantul-intimat a refuzat detașarea de la A.J.O.F.M. Sibiu la A.J.O.F.M. Călărași din motive familiale.

Instanţa de fond a apreciat corect că refuzul de a accepta detașarea se circumscrie situaţiei reglementate de art.89 alin.3 lit.f) din Legea nr.188/ 1999.

Reclamantul a încheiat cu părinţii săi un contract de întreţinere, prin care și-a asumat obligaţia de a-i îngriji pe toată durata vieţii.

Din referatul medical nr.403/2011 rezultă că tatăl

reclamantului-intimat are diagnosticul de neoplasm de colon, aceeași stare a sănătăţii fiind confirmată și de alte acte medicale.

De asemenea, părinţii acestuia au vârsta de 84 ani și respectiv 78 ani.

Această situaţie de fapt dovedită cu acte se circumscrie motivului de refuz al detașării reglementat de art.89 alin.3 lit.f) din Legea nr.188/1999, context în care ordinul de detașare a fost nelegal, adoptat cu exces de putere, prin încălcarea dreptului funcţionarului public, de a refuza detașarea.

Având în vedere considerentele expuse, în baza art.312 Cod procedura civilă, recursul a fost respins, sentinţa primei instanţe fiind legală și temeinică.